ANUL XIII No. 1726 — 6 PAGINI 3 LEI — Vineri 21 Iunie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.60

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Dezastrul dela Sofia

Așa dar, am fost învinși.

Am reușit eri la Sofia glorioasa performanță de a fi înfrânți cu 4—0 de Bulgaria. Am reușit eri, uluitoarea vitejie de a ne mânji palmaresul cu cea mai penibilă înfrângere, din cariera footballului nostru național.

Pregătisem pentru astăzi un alt articol. Câteva rânduri în cari ceream pentru Bulgaria tratamentul căruia a fost supusă echipa noastră națională, în matchul cu Jugoslavia.

La Sofia, în primul ei match, reprezentativa României a fost obligată să joace într'o baltă puturoasă, să se zbată în noroiu și să piardă un match de «water-foot-ball», penibil și revoltător.

La anul, în cazul când nu va răposa până atunci, Balcaniada va fi organizată în București. Vom avea astfel ocaziunea să-i supunem pe Bulgari aceluiaș regim de ospitalitate. Vom organiza matchul România — Jugoslavia la ONEF, iar matchurile Bulgariei, în Cișmigiu. In lacul Cișmigiului...

Căci între bălțile terenului IUNAK, în cari a fost obligată echipa noastră națională să joace matchul cu Jugoslavia și lacul Cișmigiului, nu există nici o diferență. Doar faptul că Cișmigiul este mai curat și are pește...

Rezultatul matchului de eri însă, ne-a anulat acest articol. In locul intențiilor de revanșe pentru bălțile din matchul cu Jugoslavia, am fost siliți să acceptăm gâtuitoarea surpriză a celei mai penibile înfrângeri din cariera echipei noastre naționale. Lamentabila mânjire a unui palmares căruia înfrângerea de eri îi ecleșește strălucirea vechilor victorii, scăzând cariera echipei noastre naționale până la comun și mediocritate.

In cariera ei, echipa noastră națională a suferit multe înfrângeri. Ne-au învins Jugoslavii (pe uscat și pe apă...). Ne-au învins și Bulgarii.

Niciuna din aceste înfrângeri însă n'a avut proporțiile de dezastru pe cari le are înfrângerea de eri. Niciuna din aceste înfrângeri n'a împietrit zâmbetele și n'a stârnit explozii de nedumerire generală, de neputință și de revoltă, ca înfrângerea de eri.

Invinși cu 4—0, de Bulgaria!...

Martelați cu 4—0 de o echipă în fața căreia reprezentativa noastră națională a avut întotdeauna titlul de maestră!... Infrânți lamentabil, sub spuma delirului bulgar și a semințelor de dovleac din tribună, pe care, în mod normal, trebuia s'o pulverizăm cu o jumătate de duzină de goaluri!...

Infrânți penibil și dezolant, de Bulgaria!...

Scuze?

Se pot găsi scuze pentru orice gafă, explicații, motive și justificări.

S'ar putea invoca deci și pentru înfrângerea de eri câteva scuze stereotipe: subita eșire din formă a echipei noastre naționale, terenul mult prea mic, nervozitatea provocată de înfrângerea din matchul cu Jugoslavia, galeria bulgară prea zgomotoasă, arbitrul, ghinionul, forma echipei bulgare...

O sută de explicații neroade și platonice pentru un singur lucru vrednic și real. O sută de motive stereotipe pentru un singur lucru sigur și concret: înfrângerea echipei noastre naționale. Lamentabilul 0—4 cu Bulgaria, într'un match în care așteptam o copioasă victorie a noastră, plată promptă și dreaptă pentru regimul de fățișe ostilitate cu care am fost delectați la Sofia, de oficialii bulgari.

«Citiri nă nulă» în matchul în care așteptam un scor românesc și răsplătitor!...

Să căutăm aicea scuze pentru un astfel de rezultat? Să improvizăm aicea motive, bolborosite imperceptibil, pentru o înfrângere atât de neașteptată? Să colectăm aicea obișnuitele explicații cari justifică obișnuit, astfel de înfrângeri?...

Haida de!

Am trăit eri, în fața microfonului, minute de dezolare prea stringentă, pentru ca să putem trece astăzi ușor peste înfrângerea de eri. Am întâlnit eri pe stradă și am fost asaltați la telefon de prea mulți sportivi — cu nemulțumirea strânsă în invective — pentru a putea astăzi să bagatelizăm un rezultat atât de penibil.

Infrângerile sunt inevitabile. Știm, desigur. Nu le-a putut evita nici Napoleon. A accepta, senin o înfrângere este sportiv. Napoleonii footballului românesc însă au făcut pare-se, de astă dată, prea multe greșeli, pentru a nu fi consemnate aici, într'un tablou care trebue să rămână stridentul «MEMENTO» al pregătirilor noastre viitoare.

Nu vom face desigur considerații technice. Le vor face redactorii noștri, trimiși speciali la Sofia. Vom însemna însă cele două greșeli pe cari le socotim principala explicație a rezultatului de eri: FORMAȚIA ECHIPEI și CONDUCEREA EI.

Ca și astă iarnă, la Atena, echipa noastră națională n'a fost formată din jucători A fost formată din «nume», cari pe teren n'au reușit nimic.

George Fulga

(Citiți continuare în pag. 3-a)

Inainte și după dezastru...

Dela unul din trimișii noștri speciali

SOFIA, 19. (Prin telefon). — Vom bate pe Bulgaria? Aceasta este tragica întrebare cu care ne-am chinuit mințile o noapte întreagă. Radioasele figuri oficiale ne scot de dimineață din dilemă.

— Bulgaria?... Hm.

Drept orice apreciere asupra considerației acordate echipei gazdelor, fluturaful de o clipă al unui zâmbet.

Bulgaria contează în fața noastră tot atât cât o haită pentru un expres lansat în viteză.

Stăruie totuși un fior de gheață dealungul spinărilor și un dacă? — deschizător de prăpăstii adânci în față.

Intrăm pe terenul «Junak», tematori ca școlarii la un examen de corigență.

De data aceasta nu mai e nici ploaie nici mlaștină, nici măturători amatori de futbol.

Pe cer două echipe de nouri se rostogolesc după o minge uriașe — soarele. Asistența numeroasă. Totuși tribunele au început pe margini să chelească, discret acoperite de peruca înfloritâ a covoarelor.

De unde s'o fi găsit prin Sofia atâtea covoare?

Grupul român s'a micșorat simțitor. E prezent totuși la datorie, cu steagul uriaș al legației, care îi acoperă aproape în întregime.

Megafoane aproape nu mai există. Le-au stricat de necaz după match-ul cu Jugoslavia, iar cele care au mai rămas sunt insuficiente față de tunetul de culcan în erupție al galeriei bulgare.

Apar bulgarii.

In roșu, aplaudați furtunos de galerie. Portarul Savoff, încadrat de doi fundași uriași smulge din gâtlejurile asistenței atât entuziasm cât ar copleși și pe cel mai celebru toreador la o «corrida» spaniolă în aer liber.

România apare nevinovată în alb. Probabil o aluzie la martirajul odiseei pe bălțoace, contestații și refuzuri puse la vot a matchului cu Jugoslavia.

Oficialii au același zâmbet dezarmant și încrezător.

Pe sus, confratele Țari leagă și desleagă șerpii unor fire negre, ca să șoptească la urechea difuzoarelor din lume isprava flăcăilor trimiși de România Mare, după truda și sudoarea a nenumărate trialuri.

Și totuși întrebarea chinuitoare stăruie. Românii așa puțini cum suntem reușim să închegăm o rafală de urare, care prinzând galeria într'un moment de tăcere, o surprinde și o pune în panică.

— Hăhă, Rumunsky!

Ne surprinde formația. Am denunțat și noi și oficialii pe cei care nu au corespuns în jocul cu Jugoslavia.

Îi vedem totuși din nou. Lui Sepi par'că i-a crescut plumb în picioare. Se desface încet, desarticulat cum fac deobiceiu scafandrii înainte de a coborâ în apă.

Și Cuedan, ce mai caută, după ce în partida de Luni nu a fost bun decât să bată «out»-urile de tuse?

Probabil că pentru Bulgaria toate sunt bune.

Fotografii, flori și fluerul tăiat în două de cuțitul de ghilotină al galeriei, care desface aerul, clamând contiuu și susținut.

Imi aduc aminte de Tili Barosanul. Cum s'ar pierde săracul printre glasurile de buhai ale galeriei acestea bătăioase.

Se joacă. Adică joacă Bulgarii. Inaintarea noastră copiază identic același surâs, pe care l'am mai întâlnit astăzi, optimist și neîncrezător.

Un goal... două... trei... patru.

Curgând la intervale aproape regulate.

Citiți cronica matchului!

Ne uităm spre cer. Nu plouă. Terenul. Destul de acceptabil. Arbitrajul. Nu atât de suspect încât să îngăduie o diferență de patru goaluri.

Și galeria bulgărească, intrată în delir sboară rafală după rafală de huet, explodează înnebunită de fiecare shoot al jucătorilor roșii către poarta apărată de ghinionistul Crețeanu.

Am vrea cu toții, micul grup de români, să fim pe undeva departe, pe unde n'a poposit nici un balon rotund și unde un arbitru ar fi un simplu domn cu fluier și fără importanță.

S'a terminat. Odată cu răbdarea noastră, care ne năpustim spre porți.

Mașina legației române din Sofia, pleacă în goana mare cu echipa națională într'însa, pierdută într'un nor de praf.

Praful după dânsa.

C. DEMETRIADE

Azi se decide soarta Balcaniadei

O zi decisivă a conferinței

SOFIA, 19. *(Prin telefon)* — Azi a avut loc o importantă ședință a conferinței Cupei Balcanilor.

Jugoslavii au ridicat problema radicalei modificări a condițiilor financiare, pretinzând o largă participare la încasări.

Delegația română s'a opus și discuția n'a putut fi închisă.

Joi va avea loc o ședință decisivă, când se va hotărâ definitiv asupra viitorului Balcaniadei.

După o versiune bulgară, în 1936, Balcaniada se va desfășura la București.

C. D.

Câteva declarații senzaționale

D. IVANOF, președintele federației bulgare:

«Sunt entuziasmat de rezultat. Dacă Duminică, repetăm jocul de azi, vom reedita și rezultatul.»

D. dr. ANDREEVICI, secretarul federației jugoslave:

«Rezultatul nu mă surprinde; îl scontam. A fost prea mult frământată echipa dvs. Prea diversă a fost ca stil și temperamente ca să fi putut face o figură mai bună. Și noi am pătit la fel la București, la memorabilul 5—0.

Echipa dv. s'a format după frământări și lupte nesportive. Noi am rezolvat problema întrebuințând 5—7 cetățeni jugoslavi minoritari cari dacă ne vor păstra cupa, vor fi cetățeni de fală ai Jugoslaviei».

D. TH. DAVILA: «Am pierdut prea sever, deși e de recunoscut că bulgarii ne-au fost superiori».

Peter Fick a bătut un alt record al lui Weissmuller

In bazinul Tourelles, Peter Fick recordmanul mondial al probei pe 100 metri înot liber a reușit să întreacă un alt record stabilit de faimosul Weissmuller.

Cu ocazia olimpiadei din 1934, Weissmuller a înotat suta de metri, în acel bazinn, în 59 secunde. Peter Fick, partiicpând la o reuniune internaționala organizată acolo a înotat ditanța în 58 sec. 6/10.

Francezii nu participă la jocurile dela Budapesta

PARIS 19 (Rador). — Federația franceză de football a decis ca echipa de football a studenților din Franța, să nu participe la Jocurile universitare internaționale, cari au loc în August la Budapesta.

AUTOMOBILISM

A. S. R. Principele Nicolae

nu a putut termina cursa dela Mans

Pentru a treia oară, A. S. R. Principele Nicolae nu a putut ajunge în situația de a figura în rezultatul technic al faimoasei curse automobiliste dela Mans.

Cursa dela Mans, o întrecere de viteză care durează 24 ore, exercită o neobișnuită atracție asupra automobiliștilor de mare valoare internațională. Dovada o constitue faptul că și-au prezentat adeziunile pentru ediția de anul acesta a cursei, aproape 80 concurenți. Nu au fost însă admiși decât 60, pentru motivul că parcursul probei nu permitea o disputâ între mai mulți alergători.

Și, dintre cei 60 admiși, au forfait-at, în ultimul moment, 2 concurenți. Startul a fost deci acceptat, de 58 echipaje, toate foarte bine pregătite și compuse din oameni oțeliți, hotărâți să facă o ispravă de dimensiuni.

Comisia organizatoare a importantei competițiuni a procedat, din timp, la triarea alergătorilor, menținând pe cei cari aveau la activul lor, performanțe calificative.

A. S. R. PRIICIPELE NICOLAE PRINTRE CONCURENȚI

Admiterea A. S. R. Principele Nicolae nici nu a fost pusă în discuție. Era considerat „senator de drept" și, în consecință a primit numărul 1 al cursei, aceasta datorită și faptului că, a fost primul alergător care și-a înaintat adeziunea.

Ca atare, A. S. R. Principele Nicolae s'a aliniat la start și a pornit la drum cu hotărârea fermă de a sfârși cursa în condițiuni onorabile.

GHINION

Se pare însă că faimosul „surâs pentru viitor" nu vrea să-și îndrepte fapta spre augustul automobilist. A. S. R. Principele Nicolae a fost silit să abandoneze în cursa dela Mans, dupăce, în primele ore, arătase posibilități de conducător de primă mână.

Intr'adevăr, A. S. R. Principele Nicolae a fost în primele rânduri, timp de peste patru ore. A abandonat apoi, din cauza unei pene serioase care îl punea în imposibilitate de a continua.

Că A. S. R. Principele Nicolae nu a putut să-și pună meritele în valoare este, fără îndoială, în funcție de ghinion. S'a preparat intens în vederea acestei curse. A părăsit țara cu mult timp înainte de data întrecerii, și-a revizuit mașina, s'a antrenat serios.

In ziua cursei însă, ceva neașteptat a intervenit, punându-L în imposibilitate să meargă până la capul distanței. O bună performanță a A. S. R. Principele Nicolae ar fi avut răsunet și ar fi pus automobilismul românesc într'o foarte bună lumină.

Se pare însă că în materie de întreceri internaționale, norocul ne persecută și el nu face excepție, nici când la mijloc este figura augustă a A. S. R. Principelui Nicolae.

ȘI TOTUȘ VA PERSEVERA

Cu toate cele trei decepții suferite în cursa dela Mans. A. S. R. Principele Nicolae nu s'a descurajat. Din informațiunile pe cari le deținem, putem spune că va persevera și își va încerca norocul și în ediția viitoare a competițiunei.

Poate că, cel puțin atunci, norocul nu va fi atât de asupritor cu A. S. R. Principele Nicolae.

PANA DE APRINDERE

A. S. R. Principele Nicolae, făcând echipă cu Beghain, a abandonat după patru ore de mers, din cauza unei pene de aprindere. Și anume, nu „lumânările" au fost acelea cari l-au jucat festa, ci însuș magneto-ul.

Inainte de a se produce abandonarea A. S., încă cinci echipaje părăsiseră cursa, pentruca, până la sfârșit, numărul abandonaților să se ridice la 30.

Printre cei trecuți în lista abandonaților figurează: Sommer, d-na Sfervart, de mai multe ori recordwoman-ă mondială, Veyron, Chinetti, fost co-echipier al A. S. R. Principelui Nicolae în 1933, ford Howe, etc.

HINDMARSH-FONTES INVINGATOR

Victoria în cele 24 ore dela Mans a revenit perechiei Hindmarsh-Fontes, care a acoperit, în acest interval, 3.006 km. 797, cu o iuteală mijlocie de 125 km. 283 pe oră.

Locul al doilea a fost ocupat de echipajul Helde-Stoffel, care nu a pierdut decât 8 km. față de învingători.

Echipa Martin-Brackenbury a sfârșit la locul al treilea, pierzând peste 90 km. față de ocupanții locului secund.

Ultima clasată, perechea Dodson-Richardson, primul fost de mai multe ori câștigător al faimosului Tourist-Trophy (motociclist) englez, nu a acoperit, în 24 ore decât 1.863 km. 068.

O ISBANDA FOARTE GREA

Lupta pentru victorie a fost neobișnuit de severă, cu toate că echipa învingătoare a isbutit să ia un bun avans, imediat ce s'au produs abandonările importante.

Perechea clasată a doua, a revenit însă spre sfârșit și disputa a fost atât de inversunată, la urmă, încât se credea în ultima oră că cele două trăsuri vor sfârși pe o linie.

Hindmarsh și Fontes au trăit însă pe avantajul inițial și au sfârșit prin a câștiga o alergare în care nu aveau prima șansă.

r. e. d.

E ora 7 aproape și încă se parlamentează. Iată, pe un colț uscat al terenului, grupul român: în fund, Crețeanu, Cuedan, Vintilă, Albu, Sucitulescu. In față d-nii Costel Rădulescu (agitat) col. T. A. Davila și Urzică

Confortabila vilă dela Banky, cartierul general al dezastrelor românești.